

24 UUR MET...

Joachim Wildberger

Hoe ziet de werkdag van de radioloog eruit? Dit keer geeft Joachim Wildberger, hoogleraar radiologie in Maastricht UMC+, een kijkje in zijn agenda.

05.55 uur Ik heb nog 5 tot 10 minuten voordat ik rond 06.00 uur opsta. Meestal heb ik onder de douche al wat ideeën voor de aankomende werkdag. Anderen mogen later die dag de kwaliteit van deze voorstellen beoordelen.

06.55 uur Een kort gezamenlijk koffiemoment met mijn vrouw, voordat ik de auto instap. Na minder dan 2 minuten op de snelweg ga ik de grens over. Ja, ik ga elke dag de grens over, die in onze regio voor de burgers nauwelijks nog bestaat en ook tijdens de pandemie altijd open is geweest.

07.30 uur Ik arriveer in Maastricht. Zodra ik mijn kamer binnenloop, zie ik de posters aan de muur, die mij aan het *wat* en *hoezo* herinneren en die me motiveren. Deze posters vormen onderdeel van mijn visie. Enerzijds gaat het om ons vak, de radiologie. De conferentie, de *European Congress of Radiology*,

die elk voorjaar wordt gehouden, is bijzonder. Ik kom sinds mijn opleiding bijna elk jaar in Wenen, een van de mooiste steden van Europa. Deze verbinding is al meer dan 25 jaar een inspiratie voor mij. Bij het congres in 2000 was mijn mentor, Rolf W. Günther, een van de grootheden

Nieuwsgierigheid is ook een van de aspecten van de poster aan de rechterkant. Een iconisch motief, een foto van Miles Davis. De foto is ook terug te vinden op de cover van het album *Tutu* uit 1986 (met Marcus Miller *at his best!*). Dit is voor mij een dagelijkse inspiratie. Miles Davis was

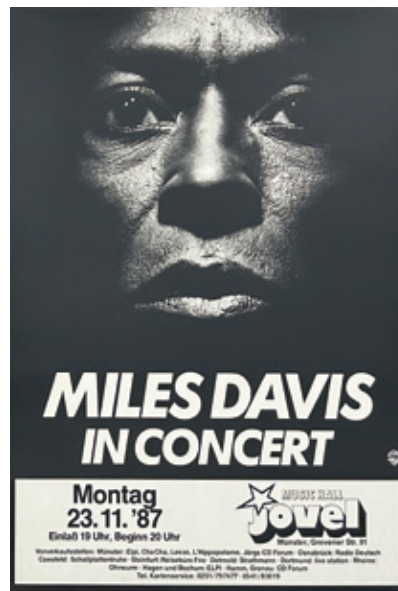
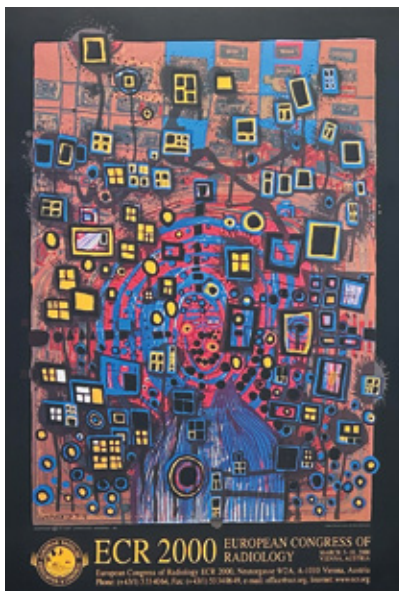
‘Mijn motto is dat wij nieuwsgierig mogen blijven en de nieuwste inzichten ten goede laten komen in onze dagelijkse praktijk’

van de interventionele radiologie, congrespresident. Vandaar dat de congresposter met een motief van Friedensreich Hundertwasser mij er dagelijks aan herinnert dat wij nieuwsgierig mogen blijven en de nieuwste inzichten ten goede laten komen in onze dagelijkse praktijk.

altijd bezig met vernieuwing en liep op elk moment in zijn carrière muzikaal enkele jaren vooruit op zijn tijd. Veel leden van het Miles Davis Kwartet beschouwen de tijd in de groep van Marcus Miller als de meest belangrijke in hun carrière.

Ik hoop dat wij met ons allen hetzelfde kunnen zeggen: dat wij hier met ons allen de beste tijd van ons werkende leven meemaken! Dit kunnen we bereiken door goed naar elkaar te luisteren, elkaar wederzijds te blijven inspireren en, niet onbelangrijk, door zelf net zo veel lol te beleven als bijvoorbeeld Miles Davis en Kenny Garrett in hun duet *Hannibal* (te vinden op YouTube als je zoekt op Miles Davis, Hannibal en LIVE 1991 vanaf 5'15).

Het vak radiologie is onze basis en het fundament waarop wij bouwen. Ikzelf hoop hier als afdelingshoofd en hoogleraar een kleine en positieve bijdrage aan te kunnen leveren. De kunst is dat wij met ons allen een gezamenlijk motief kiezen, en er altijd de mogelijkheid is om onszelf te ontplooiën en het verschil te maken ten behoeve van de patiënt.

07.44 uur Oké, nu terug naar de werkelijkheid. Start mijn PC op? Indien ja, hoelang gaat dit vandaag duren? Zijn er nog belangrijke mails in de laatste uren binnengekomen? In ieder geval begint klokslag

08.00 uur de ochtendoverdracht, die door de avond- en nachtdienst is voorbereid. Ik ben altijd weer onder de indruk van ons team. Indrukwekkend hoe wij als radiologie diagnostisch en therapeutisch 24/7 het verschil hebben gemaakt en richting hebben gegeven in de acute patiëntenzorg: top!

08.30 uur Vanaf dit moment is mijn dag normaliter volgepland met afspraken en vergaderingen. Al zorgt mijn secretaresse Monique voor een planning, zelf draag ik geen horloge en neem ik de tijd die ik nodig acht. Het is een voorrecht om niet tegen de klok aan te hoeven werken. Ik besef dat heel veel jonge collega's tegenwoordig een enorme druk ervaren, met partners, kinderen, opvang en andere instanties die net zo kaderstellend zijn. Dit in goede banen leiden is een van de uitdagingen voor de toekomst. Als afdelingshoofd is mijn rol in de patiëntenzorg toenemend indirect. Ik lever een bijdrage aan een goed binnenklimaat, *state-of-the-art* infrastructuur en voldoende personele bezetting. Hiermee kunnen de verschillende teams zelfsturend aan de slag.

10.22 uur Het mag duidelijk zijn dat deze dagelijkse planning wordt bijgesteld in de praktijk door acute veranderingen en spoedoverleggen. Om hierop proactief in te spelen, hanteer ik een opendeurpolitiek: iedereen is van harte welkom als de deur van mijn kamer openstaat. Het is fijn als je voor de medewerker(s) iets extra's kunt betekenen. Het begint altijd met een luisterend oor. Tussen de verschillende afspraken door probeer ik nog eens mijn mails te screenen of ik doe dit later. Maar nog beter dan mails beantwoorden, is natuurlijk een rondje over de afdeling lopen, het liefst over alle verschillende locaties van beeldvorming. Ik moet aan het voormalig motto van ons ziekenhuis denken: *azM beweegt*.

12.25 uur Binnen no-time is het al middag. Vandaag is er tijd om met de operationele hoofden even snel naar het restaurant te lopen voor een moment van ontspanning. Verder is het restaurant natuurlijk ook een uitgelezen mogelijkheid om zaken te bespreken met collega's die je tegenkomt.

13.00 uur De volgende afspraak wacht al. Om goed te begrijpen waarom ik zoveel afspraken op een dag heb, is het misschien nodig om uit te leggen dat ik naast afdelingshoofd ook medisch directeur ben van de expertise-eenheid Diagnostiek en Advies, een cluster waar alle diagnostische vakken van Maastricht UMC+ zijn ondergebracht. In totaal werken bij Diagnostiek en Advies 1.400 medewerkers met een jaarlijkse omzet van circa 300 miljoen euro. *Never a dull moment*. Weer terug naar de radiologie en nucleaire geneeskunde: ik ben er steeds meer van overtuigd dat geïntegreerde diagnostiek het verschil gaat maken voor de patiënt. In de toekomst zal onze rol als beeldvorming binnen het klinische zorgproces alleen maar toenemen.

14.30 uur Tussendoor is er gelukkig ook tijd voor wetenschap. De afspraken met de PhD-studenten zijn voor mij altijd een hoogtepunt. Het is mooi om in een team, samen met de andere begeleiders, vrij en vakgroepoverstijgend te mogen denken en op zoek te gaan naar out of the box-oplossingen die de zorg van morgen kunnen verbeteren.

17.34 uur Ik werk door tot het rustig wordt op de afdeling en het meestal buiten al donker is. Ik vind het heerlijk om nu even op mijn eigen tempo te selecteren wat er vandaag nog moet of wat kan wachten.

18.55 uur Nog een korte blik binnen bij de SEH op de weg naar buiten: gelukkig valt de drukte op dit moment mee. Aangekomen op het parkeerterrein zijn de meeste vakken al leeg. Nu heb ik een halfuur in de auto om deze werkdag met veel impressies voor mijzelf af te sluiten. *Kunststof* op Radio 1 is mijn regelmatige begeleider tijdens de

37 km naar huis en laat zien dat er nog veel andere spannende onderwerpen zijn. Meestal lukt het om rond 19.30 uur thuis te zijn.

19.35 uur Thuis is er tijd voor mijn vrouw en mijn dochter. De jongens zijn al uitgevlogen en studeren elders. Maar iemand anders eist eerst belangstelling op... onze hond! Hij moet nog even wachten, eerst gezellig samen eten met het gezin.

20.10 uur Oké, en dan toch voor minimaal één uur naar buiten, qualitytime voor onze labradoodle en daarmee ook voor Sonja en mij.

21.25 uur Mijn mobiel staat bijna altijd in de stille modus, vandaar dat ik pas 's avonds laat opmerk wat ik heb gemist. Afhankelijk van de urgentie kom ik nog eens in actie of bereid ik het een en ander voor de volgende dag voor.

Gelukkig heb ik niet veel slaap nodig. Toch is een belangrijke vraag in het kader van duurzame inzetbaarheid hoe je gemotiveerd blijft om elke dag vroeg uit bed te komen en jezelf voor 100 procent in te spannen. Het antwoord is voor mij best eenvoudig: wij hebben het mooiste vak dat er is. Wij leveren met ons allen betekenisvol werk, met name voor de aan ons toevertrouwde patiënten. Bovendien zijn wij er voor elkaar als medewerkers en col-

‘Beter nog dan mails beantwoorden is een rondje over de afdeling lopen, het liefst over alle verschillende locaties van beeldvorming’

lega's onderling. Het is en blijft een voorrecht om de aanvoersband van onze club te mogen dragen. Het begint altijd met intrinsieke motivatie. *Do what you love, love what you do!*

Joachim Wildberger
hoogleraar radiologie, Maastricht UMC+

In de volgende MemoRad geeft radioloog Heleen Dekker, werkzaam in het Radboudumc, een kijkje in haar werkdag.